

פיצ'ון - כך קראו לו כולם.

פיצ'ון.

יהושע הגיע אלינו- לקיבוץ ולקבוצת רקפת - כ"ילד חוץ" לפני כשישים וחמש שנים.

לראשונה נכנסו לחיינו אז ילדים "אחרים".

שונים מאתנו במנטליות ובאורחות החיים.

פיצ'ון הגיע אלינו מרקע שונה לגמרי מזה שאנחנו גדלנו בו, אבל הוא בחושיו המיוחדים וברוחו הטובה הצליח מהר מאוד להשתלב בקבוצה, והיה לחלק בלתי נפרד מאתנו.

בקיבוץ התחבר יהושע אל מוטקה וקייילה, ששימשו לו לבית חם, בעיקר כשהיינו מתפזרים אהה"צ לשעה-שעתיים לחדרים של ההורים.

זכור לי סיפור מאותם ימים.

במוסד, במסגרת לימוד נושא האסטרונומיה, נתבקשנו, כל אחד מאתנו לעשות עבודה על כוכב כלשהו מכוכבי השמיים.

האחד קיבל את נוגה,

האחרת קיבלה צדק, וכן הלאה.

יהושע קיבל לעשות עבודה על הכוכב "שבתאי".

יהושע סרב לכוכב הזה בכל תוקף.

תנו לי כל כוכב אחר - אמר - אבל על שבתאי אני לא עושה!

רק מאוחר יותר התבררה לנו הסיבה לסירוב של יהושע לעסוק דווקא באותו כוכב...

שבתאי - היה שמו של אביו המנוח של פיצ'ון...

לימים פיצ'ון הפך ל"אחד מהחברה", ואחד מהדומיננטים שביניהם.

זזה מה שנכתב אז על פיצ'ון עם סיום המוסד.

ללמוד, לרקוד, לשיר, לפעול

יד כל בו וידו בכל

יוצר הווי ממדרגה ראשונה

יהושע פיצ'ון הכירו נא

יהושע עסק בתחביבים שונים:

ריקודי עם, ברידג' ועוד.

אך יותר מכל הטביע פיצ'ון את חותמו על נופי הקיבוץ בהיותו ה"נויניק" המיתולוגי של הקיבוץ.

כמעט כל פינה, כל שביל כל שיח ועץ, - לאן שלא נפנה את מבטנו - ניזכר בך יהושע, נזכור ונוקיר אותך ואת עשייתך.

נוח בשלום על משכבך.

מחברריך ב"רקפת".